

EBA/GL/2023/02

21.2.2023

Retningslinjer (reviderede)

---

for metoder til beregning af bidrag til
indskudsgarantiordninger i henhold til
direktiv 2014/49/EU og om ophævelse og
erstatning af retningslinje
EBA/GL/2015/10

1. Compliance og indberetningspligt

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansielle institutter bestrebe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutter.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest den 11.09.2023 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted, med referencen "EBA/GL/2023/02". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også indberettes til EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Emne, anvendelsesområde og definitioner

Emne

5. Disse retningslinjer opfylder kravet i artikel 13, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU² (DGSD) om, at EBA skal udstede retningslinjer for at præcisere metoderne til beregning af bidragene til indskudsgarantiordningerne.

Anvendelsesområde

6. Disse retningslinjer finder anvendelse i forbindelse med udvikling af metoder til beregning af risikobaserede bidrag fra medlemsinstitutter til en indskudsgarantiordning.
7. De kompetente myndigheder og de udpegede myndigheder bør i fællesskab sikre, at indskudsgarantiordningerne anvender disse retningslinjer i forbindelse med udvikling af metoder til beregning af risikobaserede bidrag fra deres medlemsinstitutter og anvende dem ved godkendelsen af disse beregningsmetoder i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU.
8. Når de kompetente myndigheder i samarbejde med de udpegede myndigheder er ansvarlige for at udvikle og/eller anvende beregningsmetoden, bør de anvende bestemmelserne i disse retningslinjer.
9. Disse retningslinjer finder ikke anvendelse på filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for EU. De kompetente myndigheder kan dog i samarbejde med udpegede myndigheder vælge også at anvende disse retningslinjer på filialer med hjemsted uden for EU.

Adressater

10. Disse retningslinjer er rettet til indskudsgarantiordninger, kompetente myndigheder og udpegede myndigheder, (jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1), 17) og 18) i direktiv 2014/49/EU (og omhandlet i artikel 4, stk. 2, nr. i) og iv), i forordning (EU) nr. 1093/2010).

Definitioner

11. Medmindre andet er angivet, har de termer, der er anvendt og defineret i direktiv 2014/49/EU, samme betydning i disse retningslinjer. Følgende definitioner finder endvidere anvendelse i disse retningslinjer:

---

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (omarbejdning) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

Beregningsmetode	Metode til beregning af medlemsinstitutters bidrag til en indskudsgarantiordning.
Indgriben fra en indskudsgarantiordning	Foranstaltninger, der træffes af indskudsgarantiordningen, og som kræver anvendelse af midler fra indskudsgarantiordningen til at opfylde forpligtelsen til at beskytte dækkede indskud, jf. artikel 11 i direktiv 2014/49/EU. Disse omfatter, men er ikke begrænset til, tilbagebetaling til indskydere, hvis et medlemsinstitut er nødlidende, et bidrag fra indskudsgarantiordninger til finansiering af afvikling, kapitaltilførsel, garanti eller overtagelse af passiver i et svækket eller nødlidende institut for at forhindre, at det går konkurs, eller alternative foranstaltninger til at bevare indskydernes adgang til dækkede indskud.
Kvalificerede disponible finansielle midler	Som defineret i EBA's retningslinjer vedrørende afgrænsning og indberetning af indskudsgarantiordningers disponible finansielle midler (EBA/GL/2021/17), der blev offentliggjort 17. december 2021.
Medlemsinstitut	Et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 ³ , der er tilsluttet en bestemt indskudsgarantiordning.
SREP	Tilsyns kontrol- og vurderingsproces som defineret i artikel 97 i direktiv 2013/36/EU ⁴ og uddybet nærmere i EBA's retningslinjer for fælles procedurer og metoder for tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen (SREP), og stresstest som led i tilsynsprocessen i henhold til direktiv 2013/36/EU.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF.

3. Gennemførelse

Ikrafttrædelsesdato

- Disse retningslinjer finder anvendelse fra den 3. juli 2024. Adressaterne kan allerede anvende disse retningslinjer i stedet for EBA/GL/2015/10 på en tidligere dato efter eget valg, når blot det er efter datoen for offentliggørelsen af retningslinjerne på EBA's websted på alle officielle EU-sprog (datoen for udstedelse af retningslinjerne).

Ophævelse

- Retningslinjerne EBA/GL/2015/10 ophæves med virkning fra ikrafttrædelsesdatoen for disse retningslinjer. Punkt 21 i EBA/GL/2021/17 slettes med virkning fra ikrafttrædelsesdatoen for disse retningslinjer⁵.

---

⁵ Punkt 21 i EBA's retningslinjer vedrørende afgrænsning og indberetning af indskudsgarantiordningers disponible finansielle midler (EBA/GL/2021/17) er medtaget i punkt 17 i disse retningslinjer.

4. Retningslinjer for udvikling af metoder til beregning af bidrag til indskudsgarantiordninger

---

4.1. Beregningsformel

14. Indskudsgarantiordningen bør fastsætte de periodiske bidrag fra medlemsinstitut "i" ved hjælp af følgende formel:

$$C_i = CR * ARW_i * CD_i * \mu$$

hvor:

C_i	=	Periodisk bidrag fra medlemsinstitut "i"
CR	=	Bidragssats (den samme for alle medlemsinstitutter i en given periode)
ARW_i	=	Aggregeret risikovægt for medlemsinstitut "i"
CD_i	=	Dækkede indskud for medlemsinstitut "i"
μ	=	Justeringskoefficient (den samme for alle institutter i en given periode)
i	=	Medlemsinstitut "i", der går fra 1 til "n".

4.2. Bidragssats (CR)

15. Indskudsgarantiordningen bør fastsætte bidragssatsen mindst en gang om året. Den bør for en given periode være:

$$CR = \frac{\text{periodisk målniveau}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

16. Indskudsgarantiordningen bør som minimum fastsætte det periodiske målniveau ud fra resultatet af følgende formel, hvor nævneren mindst skal være lig med 1:

(minimum) periodisk målniveau =

$$\frac{\text{minimumsmålniveau} - \text{kvalificerede disponible finansielle midler (QAFM)}}{\text{resterende antal perioder, indtil minimumsmålniveauet skal være nået i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2 i direktiv 2014/49/EU}}$$

17. Hvis indskudsgarantiordningen har en udestående forpligtelse, og under hensyntagen til minimumskravet i punkt 16, bør indskudsgarantiordningen fastsætte det periodiske målniveau for at tilvejebringe tilstrækkelige bidrag fremadrettet, så de deraf følgende niveauer af

kvalificerede disponible finansielle midler (QAFM) og andre disponible finansielle midler (andre AFM) er tilstrækkelige til at betale de udestående forpligtelser, så snart de forfalder, og til at nå målniveauet inden fristen, jf. artikel 10, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU. Ved fastsættelsen af det periodiske målniveau bør indskudsgarantiordningen sikre følgende:

- a. at den forventede tilbagebetaling af forpligtelserne ikke medfører underudnyttelse i forhold til middelopbygningsforløbet for kvalificerede disponible finansielle midler, der følger af anvendelsen af punkt 16, og
  - b. at den forventede tilbagebetaling af forpligtelserne på det tidspunkt, hvor målniveauet igen skal være nået i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU, ikke i sig selv reducerer indskudsgarantiordningens kvalificerede disponible finansielle midler til et niveau, der ligger under målniveauet.
18. Indskudsgarantiordningen kan fastsætte et periodisk målniveau, der er højere end det minimum, der kræves i henhold til punkt 16, f.eks. for at afspejle den forventede udvikling i medlemsinstitutternes samlede dækkede indskud.
19. Som følge af punkt 16, 17 og 18 bør indskudsgarantiordningen fastsætte det periodiske målniveau for at fordele de periodiske bidrag så jævnt som muligt over tid for at nå op på indskudsgarantiordningens målniveau.
20. Den kompetente myndighed kan i samarbejde med den udpegede myndighed tillade indskudsgarantiordningen at fastsætte et lavere periodisk målniveau end det minimum, der kræves i henhold til punkt 16, hvis den konkluderer, at opkrævningen af et lavere periodisk målniveau opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 2, fjerde afsnit, i direktiv 2014/49/EU og ikke medfører, at indskudsgarantiordningen misligholder kravet om at opfylde minimumsmålniveauet inden for den fastsatte frist i artikel 10, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU. Når den kompetente myndighed tillader indskudsgarantiordningen at fastsætte et lavere periodisk målniveau, kan den i samarbejde med den udpegede myndighed tage højde for den forventede udvikling i medlemsinstitutternes samlede dækkede indskud.
21. Den kompetente myndighed kan i samarbejde med den udpegede myndighed råde indskudsgarantiordningen til at fastsætte et højere periodisk målniveau end det minimum, der kræves i henhold til punkt 16, hvis den konkluderer, at fastsættelsen af et højere periodisk målniveau opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 2, afsnit 4, i direktiv 2014/49/EU og afspejler den forventede udvikling i medlemsinstitutternes samlede dækkede indskud ved fastsættelsen af et højere periodisk målniveau.
22. Hvis en indskudsgarantiordning opkræver ex post-bidrag i henhold til artikel 10, stk. 8, i direktiv 2014/49/EU, bør indskudsgarantiordningen i stedet fastsætte bidragsatsen ud fra følgende formel:

$$CR = \frac{\text{krævet finansiering i henhold til artikel 10, stk. 8 i direktiv 2014/49/EU}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

4.3. Dækkede indskud (CD)

23. Med hensyn til artikel 7, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU bør indskudsgarantiordningen antage, at alle midler på modtagernes konti er dækket med henblik på beregning af bidrag, hvis et medlemsinstitut ikke nøjagtigt fastlægger det præcise beløb for de dækkede indskud på betalingsmodtagernes konti eller det fastslåede maksimale beløb for dækkede indskud på disse konti. Hvis et medlemsinstitut indberetter det nøjagtige beløb for dækkede indskud på sådanne konti eller et fastslået størst muligt beløb for dækkede indskud på betalingsmodtagernes konti, bør indskudsgarantiordningen tage hensyn til disse tal ved beregningen af medlemsinstituttets bidrag. Den kompetente myndighed bør i samarbejde med den udpegede myndighed afgøre, hvilke oplysninger der er nødvendige for at tage hensyn til det nøjagtige beløb eller det fastslåede størst mulige beløb for dækkede indskud på en modtagers konto. Under alle omstændigheder bør indskudsgarantiordningen være i stand til at fastslå det størst mulige beløb for dækkede indskud, hvis den har oplysninger om antallet af personer, der ubetinget er berettiget til de beløb, der står på en modtagers konto, ved at gange dette antal med dækningsniveaue, jf. artikel 6 i direktiv 2014/49/EU. Indskudsgarantiordningen kan afspejle midlertidigt høje balancer med henblik på at fastsætte det størst mulige beløb for dækkede indskud.
24. Med henblik på beregning af bidragene til indskudsgarantiordningen bør indskudsgarantiordningen i andre tilfælde, hvor der i praksis er usikkerhed med hensyn til berettigelsen og dækningen af et bestemt individuelt indskud, antage, at indskuddene er dækket. Indskudsgarantiordningen kan inkludere midlertidige høje balancer med henblik på beregning af bidragene til indskudsgarantiordningen.

4.4. Justeringskoefficient (μ)

25. Indskudsgarantiordningen bør beregne justeringskoefficienten μ ved hjælp af følgende formel:

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^n CD_i}{\sum_{i=1}^n ARW_i * CD_i}$$

4.5. Beregning af den aggregerede risikovægt (ARW)

26. Indskudsgarantiordningen bør tildele den aggregerede risikovægt for et medlemsinstitut "i" på grundlag af den årlige aggregerede risikoscore (ARS) for det pågældende institut.
27. Indskudsgarantiordningen bør beregne den aggregerede risikoscore ved at sammenlægge alle medlemsinstituttets individuelle indikatorers risikoscore, ganget med passende indikatorvægte (IW) for hver indikatorers risikoscore.

28. Indskudsgarantiordningen bør beregne indikatorens risikoscore på grundlag af passende risikoindikatorer.

(i) Risikokategorier og risikoindikatorer

Risikokategorier

29. Indskudsgarantiordningen bør beregne den aggregerede risikovægt for et individuelt medlemsinstitut på grundlag af et sæt risikoindikatorer fra hver af følgende fem risikokategorier:

- a. Kapital: Indikatorerne bør afspejle medlemsinstitutts tabsabsorberende evne.
- b. Likviditet og finansiering: Indikatorerne bør måle medlemsinstitutts evne til at opfylde sine kort- og langsigtede forpligtelser, efterhånden som de forfalder, uden at dets finansielle stilling påvirkes i negativ retning.
- c. Aktivernes kvalitet: Indikatorerne bør måle sandsynligheden for, at medlemsinstituttet vil lide kredittab.
- d. Forretningsmodel og ledelse: Indikatorerne bør måle den risiko, der er knyttet til medlemsinstitutts nuværende forretningsmodel og strategiske planer, kvaliteten af medlemsinstitutts interne ledelse og interne kontroller.
- e. Potentielle tab for indskudsgarantiordningen: Indikatorerne bør afspejle de potentielle tab, som indskudsgarantiordningen kan lide som følge af et indgreb fra en indskudsgarantiordning, og som indskudsgarantiordningen sandsynligvis ikke vil få dækket.

Kernerisikoindikatorer

30. Inden for hver risikokategori bør indskudsgarantiordningen medtage de kernerisikoindikatorer, der er angivet i Tabel 1 i beregningsmetoden. De kompetente myndigheder kan i samarbejde med den udpegede myndighed undtagelsesvis udelukke eller lade indskudsgarantiordningen udelukke en kerneindikator med hensyn til bestemte typer institutter, hvis der er rimelig grund til at antage, at denne indikator ikke er tilgængelig på grund af retlige karakteristika eller tilsynsordninger for disse institutter.

31. Hvis de kompetente myndigheder i samarbejde med den udpegede myndighed eller indskudsgarantiordningen fjerner en kernerisikoindikator for en bestemt type medlemsinstitut, bør de finde den mest hensigtsmæssige erstatning for denne indikator. De bør sikre, at de risici, instituttet pålægger indskudsgarantiordningen, afspejles i andre anvendte indikatorer. De bør også tage højde for behovet for lige vilkår i forhold til andre medlemsinstitutter, hvor den fjernede indikator er tilgængelig.

32. Indskudsgarantiordningen bør anvende enten kapitaldækningsgraden eller den egentlige kernekapitalprocent som kerneindikator.

Tabel 1: Kernerisikoindeksorer

Indikatornavn	Formel/beskrivelse	Tegn
1. Kapital		
1.1. Gearingsgrad	Gearingsgrad som fastsat i artikel 429 i forordning (EU) nr. 575/2013	(-) En høj værdi angiver lav risiko
1.2.a Egentlig kernekapitalprocent (CET1-procent)	CET1-procent som defineret i artikel 92, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013	(-) En høj værdi angiver lav risiko
1.2.b Kapitaldækningsgrad (CCR)	$\frac{\text{Reel CET1-procent}}{\text{Krævet CET1-procent}} \text{ eller } \frac{\text{Reelt kapitalgrundlag}}{\text{Krævet kapitalgrundlag}}$ <p>hvor: "kapitalgrundlag" er defineret i artikel 4, stk. 118, i forordning (EU) nr. 575/2013 "krævet egentlig kernekapital" og "krævet kapitalgrundlag" henviser til et instituts samlede egentlige kernekapitalkrav og samlede kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 104, stk. 1, litra a), og artikel 128, stk. 6, i direktiv 2013/36/EU</p>	(-) En høj værdi angiver lav risiko
2. Likviditet og finansiering		
2.1. Likviditetsdækningsgrad (LCR)	Likviditetsdækningsgrad som defineret i artikel 412 i forordning (EU) nr. 575/2013	(-) En høj værdi angiver lav risiko
2.2. Net stable funding ratio (NSFR)	Net stable funding ratio som defineret i artikel 428a-428az i forordning (EU) nr. 575/2013	(-) En høj værdi angiver lav risiko
3. Aktivernes kvalitet		
3.1 Andel af misligholdte lån (NPL)	Andel af misligholdte lån som defineret i artikel 11, stk. 2, litra g), nr. ii), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/451 ⁶	(+) En høj værdi angiver høj risiko

⁶ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/451 af 17. december 2020 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.

4. Forretningsmodel og ledelse		
4.1. Samlet risikoeksponering (TREA) / Samlede aktiver	$\frac{\text{Samlet risikoeksponering (TREA)}}{\text{Samlede aktiver}}$ <p>hvor: "samlet risikoeksponering" er defineret i artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.</p> <p>Indskudsgarantiordningerne kan anvende forskellige kalibreringer for medlemsinstitutter, der anvender den interne ratingbaserede metode eller standardmetoderne til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer.</p>	(+) En høj værdi angiver høj risiko
4.2 Afkastningsgrad (RoA)	$\frac{\text{Nettoresultat}}{\text{Samlede aktiver}}$ <p>Indskudsgarantiordningerne bør beregne afkastningsgraden som et gennemsnit over mindst 2 år for at undgå at medtage enkeltstående hændelser og undgå procyklalitet i bidragene.</p>	(-)/(+) Generelt angiver høje værdier en lav risiko, men alt for høje værdier kan også angive en høj risiko
5. Potentielle tab for indskudsgarantiordningen		
5.1. Dækkede indskud / Ubehæftede aktiver	$\frac{\text{Dækkede indskud}}{\text{Ubehæftede aktiver}}$ <p>hvor: "ubehæftede aktiver" er defineret i artikel 411, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013.</p>	(+) En høj værdi angiver høj risiko

Supplerende risikoindikatorer

33. Ud over kernerisikoindikatorerne kan indskudsgarantiordningen definere og medtage supplerende risikoindikatorer, som er relevante for at bestemme forskellene mellem medlemsinstitutternes risikoprofiler.
34. Hvis en medlemsstat har vedtaget lovgivning, der indfører restriktioner for institutter inden for en bestemt undersektor, som i væsentlig grad reducerer sandsynligheden for, at indskudsgarantiordningen vil komme til at gribe ind, kan bidragene fra medlemsinstitutterne til indskudsgarantiordningen reduceres i den pågældende lavrisikosektor i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2014/49/EU ved at medtage en supplerende risikoindikator. Dette forudsætter dog, at den kompetente myndighed og den udpegede myndighed efter høring af indskudsgarantiordningen i fællesskab har givet tilladelse hertil på grundlag af empiriske beviser for, at der i disse lavrisikosektorer konsekvent har været færre indgreb fra indskudsgarantiordningen end i andre sektorer.
35. Indskudsgarantiordningen kan nedsætte bidragene fra et medlemsinstitut, der er omfattet af en institutsikringsordning i henhold til artikel 13, stk. 1, tredje afsnit, i direktiv 2014/49/EU, ved at medtage en supplerende risikoindikator i beregningsmetoden. Indikatoren vedrørende medlemskab af en institutsikringsordning bør afspejle den yderligere solvens- og

likviditetsbeskyttelse, som ordningen giver medlemsinstituttet. I den forbindelse bør den supplerende risikoindikator måle størrelsen af de ex ante-midler i institutsikringsordningen, der umiddelbart kan anvendes til rekapitalisering og likviditetsfinansiering. Dette kan også omfatte yderligere finansieringsforpligtelser, som kan udbetales på anmodning, og som understøttes af likviditetsreserver hos institutsikringsordningens medlemmer. For at måle, om disse ex ante-midler er tilstrækkelige til at yde det pågældende medlemsinstitut sikker og effektiv støtte, bør indskudsgarantiordningen fastsætte dem i forhold til størrelsen af det institut, der er medlem af institutsikringsordningen.

Krav til risikoindikatorer

36. Indskudsgarantiordningen bør anvende risikoindikatorer, der identificerer et tilstrækkeligt bredt spektrum af risikokilder i beregningsmetoden. Hvis og når en indskudsgarantiordning vælger at medtage supplerende indikatorer, kan det bl.a. være risici som følge af hvidvask, dårlig ledelse eller dårlig kvalitet af SCV-filer (Single-Customer-View-filer).
37. Indskudsgarantiordningen bør udvælge risikoindikatorerne i overensstemmelse med bedste praksis inden for risikostyring og de eksisterende tilsynskrav.
38. Indskudsgarantiordningen bør anvende værdierne af risikoindikatorerne på hvert enkelt medlemsinstitut beregnet på et individuelt niveau.
39. Indskudsgarantiordningen bør imidlertid beregne værdien af risikoindikatorerne på et konsolideret niveau, hvis medlemsstaten udnytter muligheden i artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU for at tillade det centrale organ og alle kreditinstitutter, som er varigt tilsluttet det i artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede centrale organ, som helhed at blive omfattet af den risikovægt, der er fastlagt for det centrale organ og de tilsluttede institutter på et konsolideret niveau.
40. Hvis et medlemsinstitut har fået dispensation og ikke skal opfylde kapital- og/eller likviditetskravene på individuelt niveau i henhold til artikel 7, 8 eller 21 i forordning (EU) nr. 575/2013, bør indskudsgarantiordningen beregne de tilsvarende kapital-/likviditetsindikatorer på konsolideret eller delvist konsolideret niveau.
41. Indskudsgarantiordningen bør bruge følgende til beregning af risikoindikatorers værdier i en given periode:
  - a. værdien ved udgangen af indberetningsperioden for poster i resultatopgørelsen
  - b. den gennemsnitlige værdi mellem værdien ved udgangen af indberetningsperioden og værdien ved udgangen af den foregående indberetningsperiode for poster i balancen.

(ii) Vægte for risikoindikatorer og risikokategorier

42. Indskudsgarantiordningen bør tildele vægte til alle risikoindikatorer i metoden til beregning af bidrag, således at de tilsammen giver 100 %.
43. Ved tildelingen af vægte til bestemte risikoindikatorer bør indskudsgarantiordningen mindst tildele risikokategorierne og kernerisikoindikatorerne de vægte, der er angivet i Tabel 2.

Tabel 2: Minimumsvægte for risikokategorier og kernerisikoindikatorer

Risikokategorier og kernerisikoindikatorer	Minimumsvægte
1. Kapital	20 %
1.1. Gearinggrad	10 %
1.2. CET1-procent eller CCR	10 %
2. Likviditet og finansiering	15 %
2.1. LCR	5 %
2.2. NSFR	10 %
3. Aktivernes kvalitet	12,5 %
3.1. Andel af misligholdte lån	12,5 %
4. Forretningsmodel og ledelse	15 %
4.1. Samlede risikoeksponeringsbeløb / Samlede aktiver	5 %
4.2. Afkastningsgrad	10 %
5. Potentielle tab for indskudsgarantiordningen	12,5 %
5.1. Dækkede indskud / Ubehæftede aktiver	12,5 %
I alt	75 %

44. Summen af de minimumsvægte, der er angivet i disse retningslinjer for risikokategorierne og kernerisikoindikatorerne, udgør 75 % af de samlede vægte. Indskudsgarantiordningen bør fordele de resterende 25 % mellem risikokategorierne i punkt 29.
45. Indskudsgarantiordningen bør tildele de fleksible 25 % af vægtene ved at fordele dem på de supplerende risikoindikatorer og/eller ved at øge minimumsvægtene for kernerisikoindikatorerne. En indikators vægt bør ikke være højere end 25 %.
46. Hvis en kerneindikator ikke bruges, bør indskudsgarantiordningen tildele den samlede minimumsvægt for denne risikokategori til de resterende kerneindikatorer fra samme risikokategori.
47. Hvis der kun er én kerneindikator i en kategori, og denne ikke bruges, bør indskudsgarantiordningen erstatte den med samme minimumsvægt som kerneindikatoren.
48. Indskudsgarantiordningen bør tildele hver risikoindikator én vægt og anvende samme vægt for alle medlemsinstitutter.

(iii) Individuelle risikoscorer (IRS)

49. Indskudsgarantiordningen bør tildele hver risikoindikatorværdi en individuel risikoscore fra 0 til 100, hvor 0 angiver den laveste risiko og 100 den højeste. Ved beregningen af hver individuel risikoscore kan indskudsgarantiordningen enten anvende "intervalmetoden" eller "metoden med den glidende skala".
50. Indskudsgarantiordningerne bør anvende ekspertvurdering ved kalibreringen af grænserne, men bør under alle omstændigheder overholde følgende minimumsgrænser:
- For gearingsgraden, den egentlige kernekapitalprocent, likviditetsdækningsgraden og net stable funding ratioen bør den tilsvarende individuelle risikoscore være 100, hvis værdien af indikatoren for et medlemsinstitut er lavere end det gældende lovbestemte minimumskrav i henhold til artikel 92, stk. 1, artikel 412 og artikel 413 i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - For kapitaldækningsgraden bør den tilsvarende individuelle risikoscore være 100, hvis værdien af indikatoren for et medlemsinstitut er lavere end 100 %.
  - For ratioen mellem samlet risikoeksponering / samlede aktiver og ratioen mellem dækkede indskud / ubehæftede aktiver bør den tilsvarende individuelle risikoscore være 100, hvis værdien af indikatoren for et medlemsinstitut er højere end 100 %.

Intervalmetoden til den individuelle risikoscore

51. Med intervalmetoden definer indskudsgarantiordningen et bestemt antal intervaller ("buckets") for hver risikoindikator. Der bør mindst være to intervaller for hver risikoindikator. Indskudsgarantiordningen bør fastsætte intervallerne, så de afspejler medlemsinstitutternes forskellige risikoniveauer (f.eks. høj, mellemhøj eller lav risiko), som vurderes på grundlag af bestemte indikatorer.
52. For hvert interval for en risikoindikator "j" bør indskudsgarantiordningen fastsætte en øvre og nedre grænse for værdien "A" for risikoindikatoren således, at medlemsinstitutter med et tilsvarende risikoniveau grupperes i samme interval. Indskudsgarantiordningen bør fastlægge intervallerne grænser på enten et relativt eller absolut grundlag, hvor:
- indskudsgarantiordningen, når den anvender relative grænser, bør fordele medlemsinstitutterne ligeligt mellem intervallerne. Indskudsgarantiordningen fastlægger grænserne for intervallerne efter at have fastsat værdierne "A" for risikoindikatoren for medlemsinstitutter i samme interval.
  - indskudsgarantiordningen, når den anvender absolutte grænser, bør fastsætte grænserne for intervallerne så det afspejles, at alle værdier "A" for risikoindikatoren inden for disse grænser har et tilsvarende risikoniveau, og således at alle medlemsinstitutter med et tilsvarende risikoniveau ender i samme interval.

53. Indskudsgarantiordningen bør fastsætte antallet af intervaller og grænserne for intervallerne for at sikre en tilstrækkelig og meningsfuld differentiering af medlemsinstitutterne. Indskudsgarantiordningen bør undgå at kalibrere grænserne på en sådan måde, at alle medlemsinstitutter klassificeres i samme interval, selv om der er store forskelle mellem dem på det område, som måles med en bestemt risikoindikator.
54. Indskudsgarantiordningen bør hverken fastsætte en øvre grænse for det højeste interval eller en nedre grænse for det laveste interval.
55. For hvert interval for en risikoindikator bør indskudsgarantiordningen tildele en tilsvarende individuel risikoscore. Indskudsgarantiordningen bør tildele en individuel risikoscore på 100 til intervallet med den højeste risiko og en individuel risikoscore på 0 til intervallet med den laveste risiko. Indskudsgarantiordningen kan afvige fra denne regel for risikoindikatorer, som kun kan have to mulige værdier, og hvoraf den ene har et gennemsnitligt risikoniveau. Hvis indskudsgarantiordningen beslutter at gøre brug af denne mulighed, bør den tildele en individuel risikoscore på 50 til intervallet med det gennemsnitlige risikoniveau, mens den individuelle risikoscore, der tildeles det andet interval, bør være enten 100 eller 0.

Metoden med den "glidende skala" til den individuelle risikoscore

56. Ved denne metode bør indskudsgarantiordningen for hvert institut "i" og for hver risikoindikator "j" beregne en individuel risikoscore baseret på risikoindikatorens værdi "A". Indskudsgarantiordningen bør fastsætte en øvre grænse "a_j" og en nedre grænse "b_j" for hver indikator. Hvis indikatorens værdi ligger mellem de fastsatte grænser, bør indskudsgarantiordningen tildele den individuelle risikoscore en værdi mellem 0 og 100 ud fra følgende to formler:

- a. Når en høj indikatorværdi angiver en høj risiko, og indikatoren ligger over den øvre grænse "a_j", bør indskudsgarantiordningen fastsætte værdien af den individuelle risikoscore til 100. Når indikatorens værdi er lavere end den nedre grænse "b_j", bør indskudsgarantiordningen tilsvarende fastsætte værdien af den individuelle risikoscore til 0. Formlen hertil er:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 100 & \text{hvis } A_{ij} > a_j \\ 0 & \text{hvis } A_{ij} < b_j \\ \frac{A_{ij} - b_j}{a_j - b_j} * 100, & \text{hvis } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

hvor j = indikator "j", der går fra 1 til "m".

- b. På samme måde gælder det, at hvis en lav indikator angiver en høj risiko, og indikatoren ligger under den nedre grænse "b_j", bør indskudsgarantiordningen fastsætte værdien af den individuelle risikoscore til 100. Tilsvarende bør indskudsgarantiordningen, når indikatorværdien ligger over den øvre grænse "a_j", fastsætte værdien af den individuelle risikoscore til 0. Formlen hertil er:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 0 & \text{hvis } A_{ij} > a_j \\ 100 & \text{hvis } A_{ij} < b_j \\ \frac{a_j - A_{ij}}{a_j - b_j} * 100, & \text{hvis } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

57. For hver risikoindikator bør indskudsgarantiordningen kalibrere den øvre grænse "a_j" og den nedre grænse "b_j" for at sikre, at medlemsinstitutterne differentieres på en tilstrækkelig og meningsfuld måde. Indskudsgarantiordningen bør undgå at kalibrere de øvre og nedre grænser på en sådan måde, at alle medlemsinstitutter altid er enten under den nedre eller over den øvre grænse, selv om der er store forskelle mellem dem på det område, som måles med en bestemt risikoindikator.

(iv) Sammenlægning af den individuelle risikoscore (IRS) til den aggregerede risikoscore (ARS)

58. Hver individuel risikoscore for risikoindikatoren "j" for et institut "i" bør ganges med den risikoindikatorvægt, der er tildelt en specifik risikoindikator "j". Den vægtede IRS bør derefter lægges sammen til en ARS efter følgende formel:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^m IW_j * IRS_{ij}$$

hvor:

$$\sum_{j=1}^m IW_j = 100\%$$

(v) Beregning af den aggregerede risikovægt (ARW) på grundlag af den aggregerede risikoscore (ARS)

59. For hver aggregeret risikoscore (ARS) bør indskudsgarantiordningen tildele en tilsvarende aggregeret risikovægt (ARW) ved at fastsætte grænserne for ARW og ved at anvende enten "intervalmetoden" eller metoden med den "glidende skala", uanset hvilken metode der anvendes til at bestemme de forskellige individuelle risikoscorer for risikoindikatorerne.

60. Indskudsgarantiordningen bør knytte ARW til ARS, så det er muligt at gruppere medlemsinstitutter under den laveste og højeste ARW, og de forskellige risikoklasser kan udfyldes. Indskudsgarantiordningen bør især undgå at kalibrere modellen således, at næsten alle medlemsinstitutter trods meget forskellige risikoprofiler kun ville blive grupperet i én risikoklasse (f.eks. risikoklassen for institutter med en gennemsnitlig risikoprofil) og dermed få tildelt den samme ARW. Dette betyder imidlertid ikke, at indskudsgarantiordningen i hver periode nødvendigvis bør bruge hele intervallet og gruppere medlemsinstitutter i den ARW, der svarer til intervallets nederste og øverste grænser.

Grænser for den aggregerede risikovægt (ARW)

61. Indskudsgarantiordningen bør fastsætte den øvre grænse " α " og den nedre grænse " β " for ARW for at afspejle forskellene i de risici, som de forskellige medlemsinstitutter påtager sig.
62. Indskudsgarantiordningen bør fastsætte den øvre grænse " α " for ARW til mellem 150 % og 200 %.
63. Indskudsgarantiordningen bør fastsætte den nedre grænse " β " for ARW til mellem 50 % og 75 %.
64. Indskudsgarantiordningen kan fastsætte et bredere interval, hvis der er rimelig grund til at antage, at intervallet på 50-200 % ikke i tilstrækkelig grad afspejler forskellene i medlemsinstitutternes forretningsmodeller og risikoprofiler, og at det ville skabe moralsk risiko ved kunstigt at sætte medlemsinstitutter med meget forskellige risikoprofiler sammen.

Intervalmetoden til den aggregerede risikovægt (ARW)

65. Hvis indskudsgarantiordningen anvender intervalmetoden, bør den definere intervaller for ARS på en sådan måde, at de svarer til en bestemt risikoklasse (interval), og tildele en ARW til hvert interval efter følgende formel:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{Interval_{p-1}}{P-1}\right)}$$

hvor:

P = det samlede antal intervaller for ARW

p = nummeret på intervallet, der starter med 1 (det lavest mulige risikointerval) og slutter med P (det højest mulige risikointerval)

$\beta = ARW(1)$, dvs. den ønskede ARW-værdi svarende til interval 1 (nedre grænse), og

$\alpha = ARW(N)$, dvs. den ønskede ARW-værdi svarende til interval P (øvre grænse).

66. Indskudsgarantiordningen bør fastsætte antallet af intervaller "P" i forhold til antallet og arten af medlemsinstitutter. Indskudsgarantiordningen bør dog fastsætte mindst fire intervaller "P". Indskudsgarantiordningen bør fastsætte mindst ét interval for medlemsinstitutter med en gennemsnitlig risiko, mindst ét interval for lavrisikomedlemmer og mindst to intervaller for højrisikoinstitutter.

Metoden med den "glidende skala" til ARW

67. Hvis indskudsgarantiordningen anvender metoden med den glidende skala, bør den tildele hver ARS en tilsvarende ARW ud fra følgende formel:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i}{100}\right)}$$

hvor:

ARS for et institut "i" kan have en hvilken som helst værdi mellem 0 og 100

$\beta = ARW(0)$, dvs. den ønskede ARW-værdi svarende til en ARS-værdi på 0 (nedre grænse),
og

$\alpha = ARW(100)$, dvs. den ønskede ARW-værdi svarende til en ARS på 100 (øvre grænse).

68. Ved denne metode vokser det ARW, der er forbundet med ARS, eksponentielt med en øvre grænse " α " og en nedre grænse " β ". For et givent institut, hvor ARS er 100 (scoren med den højeste risiko), vil den tilsvarende risikovægt være " α ", som er den højeste risikovægt. På samme måde gælder det, at hvis ARS er 0, vil den tilsvarende risikovægt være " β ", som er den laveste risikovægt.
69. Hvis ARS-fordelingen for medlemsinstitutter i en indskudsgarantiordning kun dækker en del af det mulige ARS i stedet for helt fra 0 til 100, kan indskudsgarantiordningen afspejle denne situation ved at beslutte at anvende en grænse " γ " for ARS, der er højere end 0, og en grænse " δ ", der er lavere end 100. I dette tilfælde bør en ARS, der er mindre end eller lig med " γ ", tildeles en ARW på " β ", og en ARS, der er større end eller lig med " δ ", bør tildeles en ARW på " α ". Den udvidede formel hertil er:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i - \gamma}{\delta - \gamma}\right)}$$

hvor:

$$0 < \gamma < \delta < 100$$

γ er den nedre grænse for ARS, der svarer til det laveste ARW β , og

δ er den faktiske øvre grænse for ARS, der svarer til den højeste ARW α .

70. Indskudsgarantiordningen bør fastsætte grænserne " γ " og " δ " således, at ingen medlemsinstitutters ARS ligger over " δ " eller under " γ " på tidspunktet for kalibreringen.

4.6. Valgfrie ændringer af beregningsformlen

71. Indskudsgarantiordningen kan ændre beregningsformlen i punkt 4.1 i disse retningslinjer som beskrevet nedenfor.

(i) Mindstebidrag

72. Indskudsgarantiordningen kan kræve, at medlemsinstitutterne betaler et mindstebidrag (MC), uanset størrelsen af deres dækkede indskud, ved at anvende en af følgende ændrede beregningsformler til beregningen af de individuelle bidrag:

- a. I tilfælde, hvor indskudsgarantiordningen kræver, at medlemsinstitutterne betaler en del af deres samlede periodiske bidrag i form af et mindstebidrag i tillæg til et risikobaseret bidrag:

$$C_i = MC + (CR_{MC1} * ARW_i * CD_i * \mu)$$

hvor:

MC = Mindstebidrag, som er ens for alle medlemsinstitutter, og

$$CR_{MC1} = \frac{\text{periodisk målniveau} - n * MC}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

- b. Hvis indskudsgarantiordningen kræver, at medlemsinstitutterne betaler enten et risikobaseret bidrag eller et mindstebidrag, alt efter hvad der er størst:

$$C_i = \text{Maks.}\{MC(CR_{MC2} * ARW_i * CD_i * \mu^*)\}$$

hvor:

MC = Mindstebidrag, som er ens for alle medlemsinstitutter

x = antallet af institutter, der kun bør betale mindstebidraget. Metoden til bestemmelse af x er beskrevet i bilag 1.

$$CR_{MC2} = \frac{\text{periodisk målniveau} - x * MC}{\sum_{i=x+1}^n CD_i}$$

og

$$\mu^* = \frac{\sum_{i=x+1}^n CD_i}{\sum_{i=x+1}^n (ARW_i * CD_i)}$$

73. Når indskudsgarantiordningen fastsætter et mindstebidrag, bør den tage højde for den moralske risiko, der er forbundet med at fastsætte faste bidrag, samt risikoen for at skabe adgangsbarrierer på markedet for banktjenester.

(ii) Brug af indskudsgarantiordningers midler til at forebygge konkurs

74. Hvis en medlemsstat tillader en indskudsgarantiordning, herunder en institutsikringsordning, som officielt anerkendes som en indskudsgarantiordning, at bruge de disponible finansielle midler til alternative foranstaltninger, for at forhindre at kreditinstituttet går konkurs, kan denne indskudsgarantiordning anvende en yderligere faktor i sin egen risikobaserede beregning baseret på instituttets samlede risikoeksponering. I så fald bør indskudsgarantiordningen anvende følgende ændrede beregningsformel:

$$C_i = CR * ARW_i * (CD_i + TREA_i) * \mu^{**}$$

hvor:

$TREA_i$ = Den samlede risikoeksponering for instituttet "i", og

$$\mu^{**} = \frac{\sum_{i=1}^n (CD_i)}{\sum_{i=1}^n (ARW_i * (CD_i + TREA_i))}$$

75. Inden indskudsgarantiordningen kan implementere den yderligere faktor, bør den kompetente myndighed i samarbejde med den udpegede myndighed som led i godkendelsen af beregningsmetoden vurdere, om dens indførelse står i et rimeligt forhold til risikoen for at skulle gribe ind for at forhindre, at institutter går konkurs, ud over beskyttelsen af dækkede indskud.

(iii) Metode baseret på beholdningsbaserede bidrag

76. Hvis den kompetente myndighed i samarbejde med den udpegede myndighed tillader indskudsgarantiordningen at anvende en beholdningsbaseret bidragsmetode i stedet for den flowbaserede, bør indskudsgarantiordningen anvende følgende beregningsmetode i stedet for den, der er beskrevet i punkt 14:

$$C_i = CR_{beholdningsbaseret} * ARW_i * CD_i * \mu - \sum \text{netto } C_i \text{ for tidligere perioder}$$

hvor:

$CR_{beholdningsbaseret}$ = Beholdningsbaseret bidragsats (den samme for alle medlemsinstitutter i en given periode)

$\sum \text{netto } C_i \text{ for tidligere perioder}$ = Summen af bidrag fra medlemsinstituttet "i" for tidligere perioder med fradrag af eventuelle justeringer.

77. Til beregningen af $CR_{beholdningsbaseret}$ bør indskudsgarantiordningen anvende punkt 15, men bør ændre punkt 16 som følger, hvis nævneren skal være mindst lig med 1:

(minimums) periodisk målniveau =

(minimums) beholdningsbaseret målniveau for den indeværende periode =

$$\frac{\text{minimumsmålniveau} - \text{kvalificerede disponible finansielle midler (QAFM)}}{\text{resterende antal perioder, indtil minimumsmålniveauet skal være nået}} + QAFM$$

i overensstemmelse med artikel 10(2) i direktiv 2014/49/EU

78. Summen af nettobidragene fra tidligere perioder for alle n institutter, der er medlemmer af indskudsgarantiordningen, bør være lig med indskudsgarantiordningens QAFM:

$$\sum_{i=1}^n \sum \text{netto } C_i \text{ for alle tidligere perioder} = QAFM$$

79. Indskudsgarantiordningen bør beregne summen af tidligere bidrag fra medlemsinstitut "i" for enten alle tidligere perioder eller for en passende periode, for hvilken indskudsgarantiordningen kan fastsætte de tidligere bidrag fra alle medlemsinstitutter, eller på en passende tilsvarende måde, der afspejler de tidligere bidrag fra medlemsinstitut "i". For hvert medlemsinstitut "i" bør indskudsgarantiordningen medregne denne sum af tidligere bidrag med fradrag af justeringer, der f.eks. er knyttet til indskudsgarantiordningens indgreb eller inddrivelses, så punkt 78 overholdes.

80. Den kompetente myndighed kan i samarbejde med den udpegede myndighed kræve, at indskudsgarantiordningen erstatter ARW_i og CD_i i formlen i punkt 76 med det (vægtede) gennemsnit af ARW_i og det (vægtede) gennemsnit af CD_i over nogle få perioder. Når dette er tilfældet, bør indskudsgarantiordningen vælge, hvor mange perioder det vil beregne gennemsnittet ud fra, for at undgå store forskelle i medlemsinstitutternes bidrag. Dette krav fritager ikke indskudsgarantiordningen fra at nå sit minimumsmålniveau inden de frister, der er fastsat i artikel 10, stk. 2, første og tredje afsnit, i direktiv 2014/49/EU.

4.7. Kalibrering af beregningsmetoden og regelmæssig revision

81. Indskudsgarantiordningen bør kalibrere beregningsmetoden på grundlag af en ekspertvurdering og under hensyntagen til den nationale banksektors karakteristika samt graden af forskelligartethed blandt medlemsinstitutterne. Kalibreringen af beregningsmetoden omfatter:

- a. valget af risikoindikatorer
- b. vægtningen af risikoindikatorerne
- c. de øvre og nedre grænser for individuelle risikoscorer
- d. metoden til beregning af individuel risikoscore
- e. grænserne for aggregeret risikovægt
- f. metoden til beregning af aggregeret risikovægt

- g. de valgfrie ændringer af beregningsformlen.
82. Indskudsgarantiordningen bør i bidraget fra hvert medlemsinstitut og dermed ved kalibreringen af beregningsmetoden afspejle en større forpligtelse, som en indskudsgarantiordning har påtaget sig som følge af et medlems deltagelse, i forbindelse med:
- a. sandsynligheden for, at en indskudsgarantiordning griber ind
  - b. de potentielle tab for indskudsgarantiordningen efter et indgreb, på nettbasis efter mulig inddrivelse fra instituttets konkursbo.
83. Indskudsgarantiordningen bør tilpasse de incitament, som beregningsmetoden giver, til tilsynskravene.
84. Indskudsgarantiordningen bør tage hensyn til national regnskabs- og indberetningspraksis.
85. Indskudsgarantiordningen bør kalibrere alle elementerne i beregningsmetoden, så de er i overensstemmelse med relevante historiske data. Historiske data bør omfatte følgende: i) data om institutters sammenbrud, indskudsgarantiordningers indgreb, afviklingsforanstaltninger eller foranstaltninger truffet af andre offentlige myndigheder for at forebygge sammenbruddet, og ii) data om nettotab eller inddrivelsesprocenter for indskudsgarantiordningen fra sådanne begivenheder.
86. Den kompetente myndighed bør i samarbejde med den udpegede myndighed regelmæssigt sammenligne resultaterne af anvendelsen af beregningsmetoden med et passende benchmark for deres risikovurdering, f.eks. med den risikovurdering, der er foretaget i henhold til SREP. Dette bør gøres mindst hvert 5. år og inden den regelmæssige revision af disse retningslinjer hvert 5. år. Denne sammenligning bør foretages på en overordnet måde. Den kompetente myndighed bør i samarbejde med den udpegede myndighed informere EBA om det overordnede resultat af denne sammenligning og om de observerede forskelle.
87. Indskudsgarantiordningen bør gennemgå og om nødvendigt rekalibrere alle elementerne i beregningsmetoden for at sikre, at beregningsmetoden giver tilstrækkeligt risikofølsomme resultater, og at der er tilstrækkelig forskel på risikobehandlingen af dens medlemsinstitutter. Dette bør gøres mindst hvert 5. år og efter den regelmæssige revision af disse retningslinjer hvert 5. år. Ændringer i dataindberetning og lovgivningsmæssige eller institutionelle ændringer bør også udløse kontrol og eftersyn af modellens ydeevne.

4.8. Ajourføring eller korrigerende af bidrag

88. Hvis indskudsgarantiordningen er nødt til at justere de periodiske bidrag, som medlemsinstitutterne allerede har betalt, f.eks. på grund af ajourføringer af visse medlemsinstitutters indikatorer for at rette regnskabsfejl, bør indskudsgarantiordningen kunne

udsætte justeringen til den næste opkrævning af det periodiske bidrag i stedet for at skulle tilbagebetale og opkræve tidligere bidrag igen.

4.9. Dataindsamling

89. Indskudsgarantiordningen bør have passende systemer til indsamling af alle nødvendige oplysninger til beregningen af bidragene for hvert medlemsinstitut. I tilfælde, hvor indskudsgarantiordningen ikke indhenter oplysninger direkte fra medlemsinstitutterne, men bruger oplysninger fra den kompetente myndighed, bør der enten være indført lovbestemmelser eller formelle ordninger til at sikre, at de oplysninger, indskudsgarantiordningen har brug for til at administrere bidragene, indsamles og overføres rettidigt.
90. Indskudsgarantiordningen bør i forbindelse med beregningen af bidrag så vidt muligt bruge oplysninger, som den allerede har, eller som de kompetente myndigheder har fået fra medlemsinstitutterne som led i deres indberetning. Indskudsgarantiordningen bør finde en balance mellem at anmode om oplysninger til beregningen af bidrag og undgå at anmode medlemsinstitutterne om unødigt store mængder oplysninger.
91. Indskudsgarantiordningen bør kun anmode om oplysninger, der ikke allerede regelmæssigt indberettes, hvis sådanne oplysninger er nødvendige for at vurdere, hvor stor en risiko det enkelte medlemsinstitut udgør for indskudsgarantiordningen.

4.10. Gennemsigtighed og datafortrolighed

92. Indskudsgarantiordningen bør dog mindst offentliggøre beskrivelsen af beregningsmetoden og parametrene for beregningsformlen, herunder risikoindikatorer, men ikke nødvendigvis de forskellige vægte.
93. Indskudsgarantiordningen bør meddele resultaterne af risikoklassificeringen og dens komponenter for et bestemt medlemsinstitut til det pågældende medlemsinstitut, men bør ikke offentliggøre dem.
94. Indskudsgarantiordningen bør holde de oplysninger, der bruges til beregning af bidrag, og som ikke ellers er offentlige, fortrolige.

4.11. Godkendelse af beregningsmetode

95. Indskudsgarantiordningen bør anmode den kompetente myndighed og den udpegede myndighed om godkendelse, inden beregningsmetoden tages i brug. Indskudsgarantiordningen bør indhente en fornyet godkendelse fra den kompetente myndighed i samarbejde med den udpegede myndighed så ofte, som den kompetente myndighed og den udpegede myndighed

finder det hensigtsmæssigt, og under alle omstændigheder inden en allerede godkendt beregningsmetode ændres væsentligt. Indskudsgarantiordningen bør hvert år underrette den kompetente myndighed og den udpegede myndighed om ikkevæsentlige ændringer i beregningsmetoden.

Bilag 1 – Metode til bestemmelse af x til beregning af mindstebidrag

---

1. Følgende metode beskriver, hvordan man bestemmer "x" til beregning af mindstebidraget i henhold til punkt 72b.
2. Først bør indskudsgarantiordningen opstille alle medlemsinstitutter i stigende rækkefølge efter summen af deres ARW og dækkede indskud $ARW_i * CD_i$. Rækkefølgen af deres rang beskrives af indekset "r". Medlemsinstituttet med den mindste $ARW_i * CD_i$ har rang $r=1$, og medlemsinstituttet med den højeste rang $ARW_i * CD_i$ har rang $r=n$.
3. Dernæst bør indskudsgarantiordningen for hvert medlemsinstitut beregne det mellemliggende bidrag særskilt $mellemliggendeC_r$ efter følgende formel:

$$mellemliggendeC_r = \frac{\text{periodisk målniveau} - (r - 1) * MC}{\sum_{i=r}^n ARW_i * CD_i} * ARW_r * CD_r$$

4. Herefter bør indskudsgarantiordningen sammenligne $mellemliggendeC_r$ for hvert medlemsinstitut med mindstebidraget MC. Den bør i så fald tælle antallet "x" af institutter, som kun bør betale mindstebidraget MC, dvs. hvis $mellemliggendeC_r \leq MC$.
5. Til sidst bør indskudsgarantiordningen anvende det identificerede antal "x" institutter, der betaler mindstebidraget, i formlerne i afsnit 72b.